

[Tove Lindbo Larsen]

duktionsmuligheder på alle andre områder, så er det også rigtigt at hjælpe dem til at få en større andel på det skibsfartsmæssige område. Dette må imidlertid ske på grundlag af internationale aftaler og ikke på grundlag af ensidige skridt, der på en diskriminatorisk måde udelukker os fra et område, hvor vi hidtil har klaret os i verdenshandelen på en absolut tilfredsstillende måde.

Udviklingslandenes krav om en mere rimelig andel af skibsfarten er stærkest kommet til udtryk i UNCTAD-koden, der bl. a. indeholder målsætningen om 40-40-20-fordelingen, som går ud på, at import- og eksportlandene skal sejle med hver 40 pct. af lasterne, mens der kun stilles 20 pct. til rådighed for rederierne fra tredjelande. Det er indlysende, at en sådan bestemmelse vil ramme Danmark meget hårdt, dersom den trædte i kraft, og vi har da heller ikke fra dansk side kunnet tilslutte os en så rigoristisk opdeling af fragtmarkedet.

Hertil kommer, at det slet ikke er realistisk gennemførligt inden for en overskuelig tid, at udviklingslandene skulle udvikle den tilstrækkelige kapacitet ligesom, en sådan regel ville skabe store urimeligheder rent skibsfartsmæssigt for de industrialiserede lande, der jo ikke alle har en handelsflåde svarende til størrelsen af deres udenrigshandel. Danmark stemte da også i april 1974 sammen med de nordiske lande og bl. a. England og USA imod denne konvention. Men det er væsentligt at fastslå, at dette ikke må forstås som en negativ holdning til, at udviklingslandene gradvis får større placering i den internationale skibsfart . . . .

Anden næstformand (Erlendsson):

Taletiden er udløbet.

Tove Lindbo Larsen (S):

Ja, jeg er ved at være færdig . . . . det skal blot ske på en måde, så det giver en vis retfærdighed de industrialiserede lande imellem, og det skal ske gradvis.

Jeg har villet fremhæve dette langtidspunkt for udviklingen inden for skibsfarten for at understrege, at vi under alle omstændigheder står over for visse struktur-mæssige udfordringer i de kommende år. Det giver imidlertid også anledning til at fastslå, at det foreliggende lovforslag ikke tager sigte på at

hjemle foranstaltninger mod de besværligheder, skibsfarten måtte blive udsat for som følge af en vis regulering til fordel for udviklingslandene. Forslaget drejer sig alene om muligheden for at imødegå de protektionistiske og dumpingprægede aktiviteter, som visse lande ensidigt skader dansk skibsfart med, og til denne brug må vi håbe, at loven, som den nu er foreslået ændret, vil vise sig at være effektiv.

Anden næstformand (Erlendsson):

Ja, det var jo et langt indlæg. Taletiden er 5 minutter, og taleren brugte 8. Det kan jeg ikke tillade.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg kan love, at jeg til gengæld skal bruge meget lidt tid. Når vi skal studere dette forslag her, så er der naturligvis visse ting, vi skal holde os for øje. Betydende dele af dansk erhvervsliv er i en økonomisk meget trængt situation. Det er det danske samfund også. Jeg skal ikke benytte denne lejlighed til at harcelere over, hvad der er årsagen til det, men sige, at når vi er i denne økonomisk vanskelige situation både som samfund og hvad angår mange erhvervsinteresser, så forpligter det os naturligvis til i højere grad at studere, hvad vi kan gøre.

Imidlertid er fremskridtspartiet meget, meget foruroliget over at mærke, at vi er så langt ude, at man eventuelt skal skride til at gennemføre den slags lovgivning. Jeg tør ikke love på nuværende tidspunkt, at vi vil støtte forslaget, men omvendt tør jeg heller ikke uden videre sige, at det ikke skal have en seriøs udvalgsbehandling, tværtimod. Jeg mener blot ikke, at det er stedet her til at gå nærmere i dybden med det. Vi vil tilsige vor støtte til, at vi i udvalget kulegraver problemet, og så må vi se, hvad vi kan finde frem til.

Jens Peter Jensen (V):

I modsætning til, hvad tilfældet var for den højtærede formand, så var det en udsøgt fornøjelse for mig at sidde og høre en næsten Else Skouboesk oplæsning af et litterært værk af det ærede medlem hr. Poul Nielson. Glæden skyldtes ikke alene oplæsningens form og modulation, men også indholdet. Her så man én, der var meget lykkelig over,